

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/525/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3512200792
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3512200792.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s. r. o., Bratislava, Údernícka 5, IČO 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., Bratislava, Údernícka 5, IČO 36 613 843, proti odporkyni: K. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. H. nad Y., E. XXXX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne: Spotrebiteľského združenia OSA so sídlom Bratislava, Fedinova 9, IČO 42 260 086, právne zastúpeného HKP Legal, s.r.o. so sídlom Bratislava, Sasinkova 6, IČO 36 727 334 o zaplatenie 55,35 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa a vedľajšieho účastníka na strane odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 18. marca 2013, č. k. 11C/241/2012 - 54, v senáte jednohlasne, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku III. o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka **m e n í** tak, že navrhovateľ **j e p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania spolu vo výške 98,53 Eur, do troch dní.

Uznesenie okresného súdu v napadnutej časti vo výroku V. ktorým zaviazal zaplatiť vedľajšieho účastníka súdny poplatok vo výške 1,50 Eur **p o t v r d z u j e** .

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým, v záhlaví identifikovaným uznesením zastavil konanie podľa § 96 ods. 1 O.s.p. v dôsledku späťvzatia návrhu na začatie konania. O náhrade trov konania rozhodol podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p., tak, že odporca a vedľajší účastník majú právo na náhradu trov konania proti navrhovateľovi, ktorý zavinil zastavenie konania. O vrátení súdneho poplatku 9,87 Eur za návrh súd rozhodol podľa ust. § 11 ods. 3, 4, 6 zák. č. 71/1992 Z.z. o súdnych poplatkoch, v znení neskorších predpisov, s tým, že zaplatený súdny poplatok sa vráti, ak sa konanie zastavilo, krátený o 1%, najmenej však o 6,63 Eur, cestou daňového úradu, príslušného podľa sídla poplatníka. Vedľajšieho účastníka zaviazal zaplatiť súdny poplatok vo výške 1,50 Eur podľa ust. Položky 20a Sadzobníka súdnych poplatkov. Zároveň zrušil vydaný patobný rozkaz podľa § 173 ods. 2 O.s.p. pre nemožnosť doručenia odporkyni.

Proti tomuto uzneseniu, jeho výrokovej časti, ktorou okresný súd priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, podal včas odvolanie navrhovateľ prostredníctvom svojho zástupcu. Žiadal uznesenie okresného súdu v napadnutej časti zmeniť a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať. Súčasne žiadal priznať náhradu trov odvolacieho konania vo výške 19,33 Eur. Považoval uznesenie okresného súdu v napadnutej časti za nesprávne z hľadiska právneho posúdenia. Vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa - musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Združenia na ochranu spotrebiteľa podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. majú pritom možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Tieto právne závery ustálil aj Krajský súd v Bratislave vo svojom rozhodnutí sp. zn. 5Co/26/2012, ako aj v rozhodnutí sp. zn. 3Cob/259/2011, ktorý v obdobných prípadoch nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia. Ako vyplýva z dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z. z., cieľom novelizácie Občianskeho súdneho poriadku bolo posilniť ochranu spotrebiteľa v sporoch vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv a umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu

ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby najmä združenia na ochranu spotrebiteľov. Navrhovateľ má za to, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc, a ktoré budú v danej oblasti aj materiálne aj personálne vybavené a odborne kompetentné. Navrhovateľ má z vlastných skúseností vedomosť, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu, a to oznámením o vstupe združenia do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Z uvedeného je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania, združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Navyše vedľajší účastník viaceré procesné podania nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, významných skutočností vzťahujúcich sa na predmet sporu. Rovnaký právny názor vyjadril aj Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp. zn. 6Co/141/2012. Navrhovateľ si dovoľuje poukázať na to, že uvedenú činnosť by malo byť schopné účelne zabezpečiť aj samotné združenie. Paušálny vstup združenia zastúpeného advokátom do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania navodzujem dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Obdobný právny názor vyslovil aj Krajský súd v Banskej Bystrici v rozhodnutí sp. zn. 17Co/91/2012.

Rovnako proti uzneseniu, vo výrokovej časti, ktorou okresný súd nepriznal celkovú náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi a výrokovej časti ktorou zaviazal zaplatiť súdny poplatok vo výške 1,50 Eur, podal zástupca vedľajšieho účastníka včas odvolanie. Žiadal uznesenie okresného súdu zmeniť a priznať vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov prvostupňového konania a súčasne náhradu trov odvolacieho konania spolu vo výške 87,66 Eur. Považuje postup okresného súdu pri priznávaní trov vedľajšieho účastníka za svojvoľný a vec za nesprávne právne posúdenú. Právny zástupca vedľajšieho účastníka právnu vec riadne prevzal a s vedľajším účastníkom na prvej porade prerokoval postup v konaní. Ďalej poukazuje na nesprávny postup, keď vedľajšieho účastníka zaviazal zaplatiť súdny poplatok vo výške 1,50 Eur podľa ust. Položky 20a Sadzobníka súdnych poplatkov. Poukazuje na § 4 ods. 2 písm. c) zákona o súdnych poplatkoch, na základe ktorého sú združenia pôsobiace na ochranu spotrebiteľov oslobodené od súdnych poplatkov.

Vedľajší účastník využil svoje právo vyjadriť sa k odvolaniu navrhovateľa a vo svojom písomnom stanovisku, ktoré podal prostredníctvom svojho zástupcu žiadal uznesenie okresného súdu ako vecne správne potvrdiť. Považuje za úplne absurdné, že navrhovateľ vedľajšiemu účastníkovi vyčíta hromadný vstup do konania, keď je to práve navrhovateľ, čo si hromadne uplatňuje proti spotrebiteľom neprijateľné zmluvné podmienky z premlčaných nárokov. Vzhľadom k ústavnému rozmeru právo na právnu pomoc nie je možné prostredníctvom termínu (účelný) vymedzovať kategóriu subjektov, ktoré by mali z hľadiska právneho zastúpenia odlišné postavenie a tak im de facto (nepriznaním nákladov) právo upierať a z hľadiska ostatných subjektov diskriminovať. Nesúhlasí s argumentom navrhovateľa, že vedľajší účastník musí mať zo svojej podstaty odborný aparát na poskytnutie právnej pomoci spotrebiteľom. Uvádza, že vedľajší účastník, ako občianske združenie zložené prevažne z laikov v oblasti práva, je pripravené dôsledne presadzovať a chrániť aj v súdnych konaniach oprávnené záujmy spotrebiteľov a vystupovať proti dodávateľovi na základe princípu "rovnosť zbraní". Preto je v konaní zastúpené advokátmi, ktorí sú ochotní takéto zastupovanie zrealizovať. Súčasne žiadal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 36,85 Eur.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k odvolaniu vedľajšieho účastníka žiadal uznesenie okresného súdu v napadnutej časti zmeniť tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Zastával názor, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa - musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Poukázal na to, že samotné združenie má v radoch členov, ktorí evidentne majú právnické vzdelanie. Uviedol, že samotné združenie je vytvorené za účelom ochrany spotrebiteľa, čo však samo osebe neznamena, že nemá nárok na zastúpenie advokátom, musí ísť však o účelné náklady. Poukázal na skutočnosť, že zo strany advokátov zastupujúcich združenie ide o formulárové úkony, keďže sú rovnaké a podávajú sa hromadne. Keďže tieto podania sú opakujúce v rôznych konaniach, kde rovnako vznášajú námietky premlčania a uplatňujú za tieto úkony trovy, nemôže ísť o trovy účelné.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka je dôvodné a preto je potrebné uznesenie okresného súdu v napadnutej časti vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka zmeniť podľa ust. § 220 O.s.p. O odvolaní vedľajšieho účastníka rozhodol bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p.

Z ust. § 93 ods. 1 O.s.p. vyplýva, že ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi, alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je, alebo nie je.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p. ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi, alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Toto ustanovenie, ktoré bolo do Občianskeho súdneho poriadku zavedené zákonom 384/2008 Z. z. (s účinnosťou od 15.10.2008) dáva možnosť, aby v prípade tzv. spotrebiteľských sporov vstúpila do konania ako vedľajší účastník taká právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, za ktorý sa považuje aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Z ust. § 93 ods. 4 O.s.p. vyplýva, že v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Z cit. ustanovení teda vyplýva, že vzhľadom na spotrebiteľský charakter sporu Spotrebiteľské združenie OSA má oprávnenie vystupovať v predmetnom konaní ako vedľajší účastník na strane žalovaného (spotrebiteľa), pričom nemusí preukazovať právny záujem na jeho výsledku, pretože možnosť, aby vystupoval ako vedľajší účastník na strane žalovaného mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava uvedená v ust. § 93 ods. 2 O.s.p. Keďže ust. § 93 ods. 4 O.s.p. výslovne upravuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, z toho možno vyvodiť len jeden záver, a to, že vedľajší účastník má rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom a samozrejme má i právo na náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia.

V prejednávanej veci je predmetom konania pohľadávka navrhovateľa voči odporcovi vo výške 55,35 Eur s príslušenstvom, ktorú uplatňuje zo spotrebiteľskej zmluvy. Návrh na začatie konania podal navrhovateľ dňa 26.01.2012.

Advokát Mgr. Peter Kubovič podaním zo dňa 19.04.2012, doručeným okresnému súdu dňa 25.04.2012, oznámil, že jeho prostredníctvom vstupuje do konania podľa § 93 ods. 2 O.s.p. vedľajší účastník na strane odporcu - Spotrebiteľské združenie OSA, so sídlom Bratislava, Fedinova 9. Žiadal doručiť návrh na začatie konania a jeho prílohy a súčasne navrhol priznať náhradu konania. Zároveň vzniesol námietku premlčania nároku navrhovateľa voči odporcovi.

Okresný súd doručil zástupcovi vedľajšieho účastníka návrh na začatie konania.

Zástupca vedľajšieho účastníka po doručení návrhu podaním z 13.02.2013, doručeným okresnému súdu 13.02.2013, vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku a vyčíslil náhradu trov konania.

Navrhovateľ podaním z 25.02.2013, doručeným okresnému súdu 28.02.2013, vzal návrh na začatie konania v celom rozsahu späť.

Vzhľadom na uvedené skutkové zistenia, odvolací súd rozdielne s názorom okresného súdu, dospel k záveru, že o náhrade trov konania je potrebné rozhodnúť podľa § 146 ods. 2 prvej vety O.s.p., keďže zastavenie konania zaviniel navrhovateľ a je preto zodpovedný za náhradu trov vedľajšieho účastníka na strane odporcu.

Vychádzajúc z Článku 37 odseku 2 ústavného zákona 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd, každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy, a to od začiatku konania, ako aj z čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, resp. § 25 O.s.p., aj za situácie, že účastník (aj vedľajší účastník vzhľadom na jeho identické procesné práva a povinnosti ako účastníka konania), má zaručené právnym poriadkom možnosť právnej pomoci.

Vedľajší účastník využil svoje právo na právne zastúpenie v tomto konaní, preto je potrebné posúdiť účelnosť poskytnutej právnej služby advokátom a výšku odmeny podľa vyhl. č. 655/2004 Z.z..

Za účelné v prejednávanej veci je potrebné považovať štyri úkony právnej služby, za ktoré vedľajší účastník žiada odmenu, pretože boli uskutočnené efektívne, v prospech odporcu - spotrebiteľa. Vedľajšiemu účastníkovi prislúcha náhrada súdneho poplatku vo výške 1,5 Eur za rovnopisy. Zástupca vedľajšieho účastníka vykonal dva úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia, písomné vyjadrenie vo veci samej zo dňa 13.02.2013, za ktoré mu patrí tarifná odmena z tarifnej hodnoty 55,35 Eur, t. j. 33,20 Eur, /§ 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. a), b) vyhl. č. 655/2004 Z.z./, ďalej mu patrí 2x odmena v polovici z rovnakej tarifnej hodnoty za podané odvolanie a vyjadrenie sa k odvolaniu navrhovateľa t.j. 16,60 Eur, /§ 14 ods. 3 písm. b) cit. vyhl./, k tomu 1x 7,63 Eur + 3x 7,81 Eur režijný paušál (§ 16 ods. 3) a 20% DPH (§ 18 ods. 3) t.j. spolu 98,53 Eur náhrada trov prvostupňového a odvolacieho konania.

Čo sa týka odvolania vedľajšieho účastníka voči napadnutej časti vo výroku V., ktorým zaviazal zaplatiť vedľajšieho účastníka súdny poplatok vo výške 1,50 Eur, krajský súd preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že uznesenie okresného súdu v napadnutej časti je vecne správne, a preto je potrebné ho podľa ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdiť. O odvolaní navrhovateľa rozhodol bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

Zároveň však považuje za potrebné k dôvodom odvolania navrhovateľa uviesť nasledovné:

Vedľajší účastník konania poukazuje na aplikovanie § 4 ods. 2 písm. c) zákona o súdnych poplatkoch. Odvolací súd však zhodne z názorom Ústavného súdu SR dodáva, že oslobodenie v zmysle § 4 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch je možné len pri poplatkoch za úkony účastníka (odvolanie, podanie návrhu...) avšak nie za úkony, ktoré vykonáva súd (vyhotovovanie rovnopisov). Na základe takéhoto výkladu, potom nie je možné aplikovať § 4 ods. 2 písm. c) zákona o súdnych poplatkoch.

V uznesení okresného súdu je správne vypočítaný súdny poplatok za vyhotovenie rovnopisov elektornického podania vedľajšieho účastníka vo výške 1,50 Eur v zmysle 20a položky Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch.

Z uvedených dôvodov odvolací súd podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. napadnuté uznesenie okresného súdu vo výroku V. ako vecne správne potvrdil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.